ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 23
Архівний № 144

Управління СБУ
по Сумській області

Фильтрационное

ДЕЛО № 648

Гордиенко
Екатерина
Авдеевна

Начато 19 июля 1945 г.
Окончено 7 мая 1955 г.

На 6 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Фонд № Р-7641
Опис № 23
Архівний № 144

Прийом В. М. Молотовим посла Мексіки п. Н. Бассольса

29 січня Народний Комісар Закордонних справ СРСР В. М. Молотов прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Сполучених Штатів Мексіки в СРСР п. Н. Бассольса, в зв'язку з наступним врученням ним своїх вірчих грамот Голові Президії Верховної Ради СРСР.

До перебування Михайла Івановича Калініна в Ленінграді

ЛЕНІНГРАД, 29. (ТАРС). 27 січня до Ленінграда для вручення трудящим міста високої урядової нагороди—ордена Леніна прибув голова Президії Верховної Ради СРСР М. І. Калінін. У супроводі секретаря обкому і міськкому ВКП(б) тов. Кузнецова і голови виконкому Ленміськради тов. Попкова Михайло Іванович Калінін зробив поїздку по місту і ознайомився з тим, яких руйнувань заподіяв ворог місту і які відбудовні роботи в ньому вже здійснені. Михайло Іванович побував на колишньому передньому краї оборони міста Леніна, в районі Лігово, де він оглянув укріплення, що носять сліди запеклих сутичок з ворогом.

Далі Михайло Іванович відвідав завод його імені, де він працював у дореволюційні роки. На заводі М. І. Калінін знайомився з роботою цехів і цікавився практикою впровадження нової, високопродуктивної техніки, а також конвеєрною системою виробництва, розставленням устаткування за поточним методом.

Михайло Іванович розмовляв з стахановцями і з старими виробничниками тт. Кутейніковим і Сергеєвим, з якими він колись спільно працював, і побажав їм та всьому колективу заводу нових успіхів у праці.

М. І. Калінін відвідав також виставку «Героїчна оборона Ленінграда».

У Комітеті по Сталінських преміях

В даний час Комітет по Сталінських преміях в галузі науки та винахідництва і Комітет по Сталінських преміях в галузі літератури та мистецтва провадять роботу по доборові кандидатів на Сталінську премію за 1943 і 1944 роки.

Сталінські премії за 1943 і 1944 роки будуть присуджуватися за видатні наукові праці, винаходи, докорінні удосконалення методів виробничої роботи і за видатні твори в галузі літератури та мистецтва, закінчені за ці два роки.

У зв'язку з тим, що Сталінські премії за 1943 і 1944 роки будуть присуджуватися разом, кількість премій відповідно подвоюється.

Пропозиції про присудження Сталінських премій разом з науковими працями або описами винаходів, удосконалювань, твори в галузі літератури та мистецтва подаються до 1 березня в Комітет по Сталінських преміях в галузі науки та винахідництва на адресу: м. Москва, Рождественка, 11, в Комітет по Сталінських преміях в галузі літератури та мистецтва—м. Москва, проїзд Художнього театру, 3.

(ТАРС).

Пленум Сталінського обкому КП(б)У

СТАЛІНО. (Кор. «Радянської України»). Відбувся черговий пленум Сталінського обкому КП(б)У. Пленум обговорив доповідь заступника наркома вугільної промисловості СРСР, начальника комбінату «Сталінвугілля» тов. Засядько про заходи для забезпечення виконання плану вугледобутку і відбудовчих робіт у 1945 році.

Пленум обговорив також питання про підготовку сільського господарства області до весняної сівби, про підсумки виборів керівних партійних органів.

По всіх обговорених питаннях пленум прийняв відповідні рішення.

МТС Дніпропетровщини виконали січневий план ремонту тракторів

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. (Кор. «Радянської України»). На 28 січня січневий план ремонту тракторів машинно-тракторні станції Дніпропетровської області виконали на 103 проц. 26 МТС із 66 завершили ремонт тракторного парку і послали бригади ремонтників для допомоги сусіднім МТС.

Вручення перехідного Червоного прапора Градизькому районові

ПОЛТАВА. (РАТАУ). За успіхи у вирощуванні високого врожаю зернових культур у 1944 році Раднарком СРСР присудив Градизькому районові перехідний Червоний Прапор Державного Комітету Оборони.

28 січня на зльоті передовиків сільського господарства району представник РНК УРСР тов. Уласенко урочисто вручив прапор голові районної Ради депутатів трудящих тов. Федорині. Приймаючи перехідний Червоний Прапор ДКО, тов. Федориня і секретар райкому КП(б)У тов. Дурнев від імені колгоспників району дали слово не зупинятися на досягнутому, прикласти всіх зусиль, щоб у 1945 році досягти ще більших успіхів в розвитку соціалістичного сільського господарства.

З великим піднесенням учасники зльоту прийняли вітальні телеграми Верховному Головнокомандуючому Маршалові Радянського Союзу товаришеві Сталіну і голові Раднаркому УРСР тов. Хрущову.

Кущові наради по підготовці до весни

СУМИ. (Кор. «Радянської України»). Сумський обком КП(б)У та виконком обласної Ради провели в районах кущові наради по підготовці до весняної сівби. В нарадах взяли участь передовики сільського господарства, секретарі райкомів КП(б)У, голови виконкомів районних Рад, завідуючі райземвідділами, директори МТС.

Внески радянських патріотів

ВОРОШИЛОВГРАД. (Кор. «Радянської України»). З великою радістю і трудовим піднесенням зустріли трудящі області звістку про нові успіхи героїчної Червоної Армії, яка громить німецько-фашистського звіра в його власному лігві.

З ініціативи колгоспників і робітників Петрово-Красносільської селищної Ради, Іванівського району, почався збір коштів на збудування бойового літака. Ініціативу петровців підтримали трудящі всього району. В Ново-Павлівській селищній Раді зібрано 40 тисяч крб., у Фашевській сільраді — 17 тисяч карбованців. Колгоспники артілі «Червоний партизан» внесли на збудування літака 6.200 крб. Всього по району вже надійшло понад 157 тисяч карбованців. Збір коштів триває. Трудящі виявили бажання: побудований на зібрані кошти літак передати землякові-льотчикові Героєві Радянського Союзу тов. Вашлаєву.

...тов. Хрущова М. С. В
...гуки: «Хай живе сорат-
...аліна Микита Сергійович
...а великому Сталіну!».
...вагою делегати конферен-
...туп тов. Хрущова М. С.
...еренція прийняла по до-
...е рішення, спрямоване
...відбудову народного гос-
...ьтури столиці, на актив-
...ступаючій Червоній Ар-
...зміцнення могутності на-
...Вітчизни.
...партконференція визна-
...нію міськкому КП(б)У
...актичну діяльність задо-

...ройшли вибори нового
...у КП(б)У і ревізійної ко-

...довгонестихаючі опле-
...нференції прийняли при-
...Верховному Головноко-
...ршалові Радянського Со-
...Сталіну.
...о роботи конференції де-
...виконали партійний гімн

* * *

...увся перший пленум Ки-
...му КП(б)У.
...в першим секретарем
...ту Сергійовича Хрущова.
...ем обраний тов. Горбань
...в. Давидов О. Й., секре-
...—тов. Москалець К. Ф.,
...пропаганді тов. Підтичен-

...ро міського комітету пар-
...вік: Хрущов М. С., Сер-
...нь Б. А., Давидов О. Й.,
...Москалець К. Ф., Під-
...Хмель М. О., Миронов

...затвердив завідуючих

(РАТАУ).

...ктиву

...о над господарською ді-
...трації, про масово-полі-
...підприємствах. Цікавою
...рторга ЦК ВКП(б) орде-
...у ім. Леніна тов. Полон
...д партійного керівництва
...тям.
...ями райком організовує
...ків секретарів первин-
...організацій і групових
...ізаторів.

...Армії

...иймальний пункт близько
...а.
...приклад, хлібороби сіл
...во і Вишнев здали до
...Армії додатково 1400 пу-

— Раніше втратили головні убори, а згодом і самі голови, — каже Дмитро Ільїн. — Ось і свіжі німецькі трупи. очевидно хазяї нещасливих кашкетів.

Раз-у-раз перетинають шосе глибокі протитанкові рови, густі дротяні заго-

хлібні шкуринки. І Квасик міцно притискає до грудей рештки смушевої шапки.

— Не розлучаюсь з нею, українська вона, з дому, — по-дитячому зворушливо говорить він.

кими назвами, які важко вимовити. Але вони звучать для нас, як доказ поразки ворога, пароль нашої великої перемоги.

Йосип КИСЕЛЬОВ.

1-й Український фронт.
(По телеграфу).

Бойові будні

(Від військового кореспондента «Радянської України»)

Кров від осколків

Ні хоробрим, ні героєм його не називали.

Він ходив в атаку, падав, підводився, стріляв, кричав «ура».

— Воюю, — говорив він,—працюю... Про одне тільки шкодую, — якось поскаржився друзям: — не той я тепер. В 15-му, було, у штикових по 10 німців перекидав, а тепер не сила, старіюся.

Але справжній воїн завжди лишається воїном, і ніщо не завадить його серцю запалитися тоді, коли прийде час і трапиться нагода помірятися силою з ворогом.

Цього дня в контратаку знову пішли німецькі танки. За танками сунули гітлерівці. Навіть густота наших артилерійських ударів не змогла достатньою мірою розрядити їхню зграю. Треба було ближче підпустити наступаючих під вогонь автоматів, кулеметів, бронебійок та мінометів. І бійці чекали. В умовлений момент дружним хором зустріли вони фашистів. Це був масований удар, страшний для ворога, особливо для його піхоти. І німці залягли.

Але танки йшли, майже не спиняючись. Вони хотіли гусеницями зім'яти нашу піхоту, прокласти шлях наступаючим гітлерівцям.

Аж ось старий солдат Григорій Оліфір помітив: один з танків, круто звернувши на одному місці, пішов на його окоп. Відстань від смерті мірялася невеликим часом, і Григорій механічно вихопив протитанкову гранату, потім, примруживши око, точно визначив віддаль. Ще далеченько. До того ж кидати гранату з окопчика незручно, можна промахнутись. А цього робити ніяк не можна.

Чекати теж не можна — танк може звернути, стороною піти, і тоді поминай як звали. А танк обов'язково треба знищити, що б там не було.

Солдатська кров запалилася в серці Григорія. Спокійно вилазить він з окопу і повзе. На нього насувається потужна броньована потвора з гарматою, з кулеметом і з тисячами смертей, а він один, уже літній солдат з однією протитанковою гранатою в руці. Поповзом, скорочуючи віддаль, наближується він до потвори, все ближче і ближче. На віддалі 15—20 метрів Григорій Оліфір підвівся і кинув гранату. За сухим залізним тріском пролунав вибух. Він приглушив Григорія. Але вже за хвилину Григорій підвівся. Танк застиг на місці, наче трохи підняв свою величезну лапу — йому роздробило гусеницю.

Оліфір відповз до невеликого окопу і там витер кров, що сочилася з ран від дрібних осколків своєї гранати.

Слова на камені

Проміння вечірнього сонця освітлювало величезні кам'яноломні. У найглибші кутки воно зовсім не доходило, але бійці заглядали й туди, прочісуючи від німців зайняту місцевість.

— Дивись, Степане, нашою мовою писано. Прочитати треба, — сказав боєць своєму товаришеві.

Бійці затримались на хвилину перед стрімкою стінкою кам'яної брили. Бо не могли не затриматись. Вони прочитали:

«Ми тікали з Австрії. Сотні наших людей загинули там від голоду, хвороб і куль фашистських катів. Нас упіймали і послали сюди на каторжні роботи. Жили ми гірше від скотини, зовсім знесилились. Сьогодні нас женуть далі. Дорогі воїни Червоної Армії, брати наші! Поспішайте вперед, визволіть нас з неволі, помстіться за наші муки і страждання. **І. Дем'яненко, Йосип Піреєв, М. Ф. Кушніренко».**

Бійці глянули один одному у вічі і мовчки поспішили в долину, звідки чути було бій.

Радист Ольга

Із спостережного пункту на одному з великих будинків в кінці міста генерал спостерігав повітряний бій радянських льотчиків з німцями. Бій відбувався над ворожим розташуванням і в стереотрубу добре було видно крім синіх просторів зимового неба лінію залізниці, що проходила за містом, її насип, вузьку смугу ріки — якоїсь то притоки Дунаю, і наступаючі підрозділи наших частин, які просувалися вперед.

Панораму бою видно було, як на долоні. Але не вона привертала увагу генерала — він дивився зараз в одну точку. В люту атаку повів свій літак льотчик Півощенко. Незабаром генерал побачив, як задимився «Мессер», як він кулею пішов до землі з тим, щоб більше ніколи не з'явитись у небі. Ще один німець наблизився до Півощенка, але незабаром відвернув у бік, діставши, очевидно, належну відсіч. Все ж таки бій був нерівним. Саме в той час, коли допомога нізвідки не могла прийти, на Півощенка навалилися два німці, третій зайшов йому у хвіст. Сталося те, що буває в таких випадках. На крилі літака спершу з'явилися дві точки, а незабаром крила машини неначе перехрестилися в повітрі і розлетілися в різні боки. Наче палаючий метеор, пішов униз мотор, в небі стало порожньо, і тільки три точки повільно спускалися в саму гущу котла, де клекотіла наземна битва.

— Не вернуться, — сказав з сумом генерал, відриваючи очі від труби. — Півощенка шкода, Ольги, всіх. Міцний екіпаж!

Всі присутні поділяли сум генерала, всі знали й любили цих сміливих авіаторів, які не раз виходили переможцями з найтяжчих випробувань.

... Через два дні я сидів у політвідділі, коли до кімнати ввійшла дівчина років дев'ятнадцяти, міцна, здорова. Одягнена в комбінезон, вона мала вигляд парубка, про якого можна було сказати «дужак». Вона про щось пошепки розмовляла з інструктором по комсомолу, а я, зайнятий своєю справою, тільки мимохідь глянув на неї. Та коли вона вийшла мені сказали: «Ось це наша Ольга, радист з підбитого літака Півощенка».

— Значить жива! А як Півощенко? Все гаразд? — закидав я питаннями політвіддільців, враз пригадавши недавню картину повітряного герцю над полем бою за стінами міста.

І мені розповіли...

Коли Півощенко зрозумів, що врятувати смертельно поранену машину вже не можна, він наказав екіпажеві залишити літак. Сам він викинувся, коли його машину вже ламало в повітрі. Поранений метрів за сто від землі, він всеж потрапив до розташування наших передових наступаючих частин і тепер у госпіталі.

З радистом Ольгою сталося інакше. Вона спустилася в крижану воду неглибокої річки, саме в той момент, коли німці відходили. Вже стоячи у воді, Ольга швидко звільнилася від ременів парашута і так само швидко пірнула у воду. Течія води швидко знесла парашут, що був на крижині, далеко вниз, і німці, зосередивши на ньому вогонь, не помітили Ольгу. Але вийти з крижаної води вона змогла тільки тоді, коли передові загони наших автоматників наблизилися до річки.

— І нічого, — кажуть льотчики, — тільки от голос на час втратила наша Ольга. А шкода. Пісень гарних співала, українських. Сама вона спід Гайсина.

Павло УСЕНКО.

Діюча армія. (По телеграфу).

2

Протокол допроса

1945 г. Июля 19 дня м. Ямполь я пом. Опер. Укол.
Ямпольского РО НКВД Сумак допросил гр-ну
Гордиенко Екатерину Авдеевну
1925 г. рожд. урож. и житель с. Княжичи
из крестьян — Украинка, образ. 7 кл.
По существу заданных вопросов показано:
я Гордиенко до войны 1941 г. училась, во время оку-
пации в Ж. общине работала, потом 7-го августа
1943 г. меня мобилизовали в Германию
с. Гюзен, Магдебургской обл. Сначала нас
Княжичи направили в Глухов откуда
посадили в поезд и увезли, дорогой почти
ничего не давали, охраняли немцы по два
человека на вагон. приехали до г. Магдебурга
где нас разбили и направили в лагерь с.
Гюзен на фабрику, где шефом был п. Ройда
— высокий, пригломанный, здоровый сказ он убит
здесь я и работала все время, работала
по 8 ч. получала 15-20-25 марок в м-ц
кормили 300 гр. хлеба и литр супу марки
и брюквы, три раза в неделю
Одежду давали спецовку на фабрике
зимой в лагере от ф-ки 3 клм. на работу
ходили сами без конвоя. Адрес ф-ки
Германия, Магдебургская обл. с. Гюзен
фабрика военного значения.
В лагере охраняли немцы полицаи
если кто идет воровать поймают
садовили, были.
освободили по кр. Армия 6/V-45 г.

Гордиенко К.

пом. Опер. Укол. [signature]

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grundbogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Bauparzellen budowlane	PARZELLEN PARCELE Grundstückparzellen gruntowe

Nr. 1416 Katastr. (öster.) Katastr. (austr.)
Hypothekauszug
Wypis hipoteczny
100.000. III.1943

Nr. 40246

...ное № 648

...смотрено в соответствии с приказом КГБ при СМ СССР и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в агентурном фонде как наход. в американской зоне

с отражением на оперативно-справочном учете.

Пересмотрел К-н (Райченко)

Согласны:

Начальник отделения

Нач. 2 отд. УКГБ при УССР по Сумской обл. (Кезиков)

7 мая 1955

Lfd. Nr. Lwh.	Nr. des Grund-bogens Nr arkusza gruntów	VORNAME UND NAME DES EIGENTÜMERS IMIĘ I NAZWISKO WŁAŚCICIELA	Bauparzellen budowlane	PARZELLEN PARCELE Grundstückparzellen gruntowe

37

КНЯЖИЦЬКА
сільська
рада
Яготинського р-ну
Чернігівської області
18 июня 1943 р.
№ 63.7.
с. Княжичі

Справка

Дана гр-ке с. Княжичи, Яготинского р-на Сумской обл. Гордиенко Екатерине Авдеевне 1925 г. рожд. в том, что 7/VIII.43 г. она была мобилизована Немецкими оккупантами на работу в Германию. С Германии освобождена 11/VI-1945 г. Справка дана для предоставления в ФОКВД.

Председатель сельсовета

19/VII-45

4 3

СПРАВКА.

Гр-нка. Гордиенко Екатериновна Авдеевна.

Из села. Княжич. Ямпольского р-на. Сум. обл.

По опер. учетам ямпольского РО. НКГБ не проходит.

И.О. НАЧАЛЬНИК ЯМПОЛЬСКОГО РО НКГБ. [signature]

5 Н

СПРАВКА.

Гр-нка Гардиенка Екатерина Авдеевна,

из села Ккежичи, Ямпольского р. сумской области

по опер. учетам ямпольского РО. УКВД не проходит.

19/VII-45 НАЧАЛЬНИК ЯМПОЛЬСКОГО РО. УКВД Иван

6 5

ЗАКЛЮЧЕНИЕ.

По делу репатрианта У..70....

1946 года, Июля, "..19.." дня, м. Ямполь, комиссия в составе: Председателя комиссии ИВАНСКОГО, членов комиссии врид. зам. нач. Ямпольского РО НКГБ тов. ДОШКАРЕВ и секретарь Ямпольского РО НКВД т. МАЛЬЧЕВСКОГО руководствуясь приказом НКВД СССР и НКГБ СССР от 16-V-46 года № 000705-00268 рассмотрел проверяемый материал на репатрианта. Гордиенко Екатерины Авдеевны . . . . . установил, что на проверяемого репатрианта компрометирующий материал . не установлено. . . . . и поэтому личное дело направить в архив 1-го спец. отдела УНКВД для учета.

ПРЕДСЕДАТЕЛЬ КОМИССИИ: Иван ИВАНСКИЙ

ЧЛЕНЫ КОМИССИИ: В. Мальчевский ДОШКАРЕВ МАЛЬЧЕВСКИЙ.

1. Фам Гордиенко

2. Имя Екатерина

3. Отч. Авдеевна

4. Год рожд. 1925 5. Место рожд. с. Княгуничи, Ямпольского р-на, Сумск. обл.

6. Адрес с. Княгуничи, Ямпольск. р-н

7. Проф. (спец.)

8. Место работы, должн. в колхозе

9. Парт. б/п 10. Нац. укр. 11. Гражд.

12. Арестован „ ” 19 г. 13. Характер преступления

14. Ст. ст. УК 15. Карточка заполнена

Ямпольским РОНКТО

указать назван. тюрьмы, КПЗ, лагеря, колонии

„2” VIII 1945 г.

фамилия составив. карточку

Орган Ямпольским

кем арестован

без сокращений

Отдел РОНКТО

№№ дел

Сл.

Арх. 648.

Сл.

Арх.

Дакто

Форм.

Нг-56 (1924)

Указательный палец правой руки.

Кем осужден Прибывшая из Германии.

Когда 19/VII-45 г. ст. при Ямпильском ранкве срок лет

Начало срока прошла проверочно-фильтрационную комиссию. конец срока

Форма № 1

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

У даній справі пронумеровано 7 аркушів

(сім)

«19» 10 2026 р.

Посада пров. архівіст

Підпис [illegible]

Арт. 1-С-3803-1